

Վեհափառ Հայր

Աստուածարեալ Քահանայապետ,

Դարը գրեթէ վեշտասանը անցին, յորմէ հետէ Հայրն մեր Հայաստանեայց ի լոյս հոգեւոր լուսաւորեաց զազգս Հայոց, և անտի ցայս վայր ժամանակաց արժանընտիր ժառանգորդը Աթոռոյ Նորին փոյթ յանձինս կալան պահել զլոյսն անշէջ ի հոգիս որդւոց եկեղեցւոյ յանսպառ երկնատեղաց լուսոյն, զորս խորհրդաւոր իմն տեսեամբ իջոյց Միածինն յիջմիածին: Ամպը մթապինք թէ մերթ ընդ մերթ ծածկէին զտեսիլ լուսեղէն սեանն և արդել ծաւալելոյ շողիցն ի հայաբնակ վայրս լինէին, այլ սակայն սիրտք հայրերոյն յայն ձգտէին կէտ անձկալի, յայն միշտ՝ թէ ի ցնծութեան ժամս և թէ ի վշտից, մինչ զի նիւթական իսկ քարամբք վեհավայրին լցուցանել համարէին զկարօտ իւրեանց՝ յաշխարհս հեռաւորս, յորս վարէինն վտարանդի ծփմամբ ալեաց ժամանակին, որպէս երբեմն Չահարասեանն հատուած ի պարսս:

Այն, Վեհափառ Տէր, սիրէին հայք և սիրեն անընդհատ, զերթ թիթեռնիկ ճրագասէր, փարիլ սրտիւք շուրջ զերկնաւոր տեսեամբն լուսոյ Միածնիջեան: Չնոյն իդձ ըզձամբք այսօր և հայկազունքս քաղաքիս՝ սիրել զՄայր մեր կաթողին — զսկզբնածին աղբիւրն կենսատու ճառագայթից Հայաստան աշխարհի. փարիլ շուրջ զՀայրապետական Աթոռով, յորմէ բազումս յուսամբ մեր և մխիթար ընդունիմք ոչ սակաւ:

Ապաքէն, սրչափ մեծ են հրճուանք մեր, յորժամ տեսանեմք զանձկալի Հայրդ մեր զթառատ անձամբ անձին իջեալ ի բարձանց անտի Վեհապետական Աթոռոյդ յայց առ մեզ՝ կազգուրել զմեզ ցայտմամբ շողից շնորհաց և կենսանորոգ պնդել զհոգիս մեր ի հաւատս կենդանութեան, ի յոյս մխիթարութեան և ի սէր յառաջադիմութեան: Տեսանեմք զՎեհափառութիւն Չեր՝ այցելութեան շնորհս պարզեւեալ ուսումնախնդիր մանկանցս, խմբելոց աստ ի յարկիս մտաւոր լուսոյ:

Այսպէս և միշտ՝ Հայրապետք մեր երանելիք ցուցանէին